Ao. 1858. **No. 5.**

Dingsdag **12 Januarij.**

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 8 Januarij 1858.

Op het daartoe door oprigters van eene Koloniale Bibliotheek gedaan aanzoek, waarmede hebben ingestemd belanghebbenden die zich tot het doen van bijdragen verbonden hebben, heeft de Heer Gouverneur, bij resolutie de dato 31 December jl. No. 1733, onder de daarbij vermelde voorwaarden, als eigendom der Kolonie aangenomen de reeds aanwezige en nader te verkrijgen boeken enzv.; en bepaald

dat de Bibliotheek den naam zal voeren van

Surinaamsche Koloniale Bibliotheek,

en dat het beheer daarvan zal worden opgedragen aan eene Commissie bestaande uit vier door den Gouverneur te benoemen leden;

tot welke Commissie, bij dezelfde resolutie, zijn benoemd

de Heer Ch. Landré, als *Voorzitter* en

de Heeren Mr. G. J. A. Bosch Reitz,

Jhr. Mr. J. M. A. Martini Geffen en

P. M. Netscher, als leden,

van welke een, bij onderlinge schikking met het Secretariaat belast zal zijn.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 8 Januarij 1858.

Bij Gouvernements-resolutie dd. 5 dezer maand No. 2, is onder de nadere goedkeuring des Konings:

1o. De Heer G. Cruden, herkozen als Raad-Hoofd-Ingeland in het district *Coronie.*

2o. Aan hem als 2e. Luitenant bij de gewapende Burgermagt in voormeld district verleend, een *eervol* ontslag uit die betrekking en in zijne plaats als zoodanig benoemd, de oud 2e. Luitenant G. Fraser.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 11 Januarij 1858.

Bij Gouvernements-resolutie dd. 9 dezer maand No. 7, is:

1o. Bevorderd tot Brandmeester de Onderbrandmeester D. J. van Praag.

2o. Benoemd tot Onderbrandmeesters C. M. Polak, J. F. Zeegelaar, H. C. le Grand en M. Benjamins.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.
Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.

6 Jan. Van de slavin *Clarentje*, geboren in 1798, wier moedersnaam onbekend is, *Ferdina*, geboren in 1830, wier moedersnaam onbekend is, en hare kinderen *Esther*, geboren in 1847 en *Hendrik*, geboren in 1850, toebehoorende aan J. Alexander Eliazer nom. ux. en den boedel A. S. S. Machielse.

» » Van den slaaf *Willem*, geboren in 1808, zoon van *Quasiba*, toebehoorende aan M. J. Lobo.

» » Van de slavin *Apolonia*, geboren in 1799, dochter van *Bella*, toebehoorende de Wed. J. A. B. de Mesquita geboren Cotino (nu boedel).

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Derde Afkondiging.

Gouvernements-Secretarie.
POST-KANTOOR.

Op **Dingsdag** den 12den dezer, zal het naar *Curaçao*, per Z. M. korvet *Prins Maurits* te verzenden Brievenpakket, ten **12 URE** worden gesloten.

Paramaribo, den 8 Januarij 1858.

De Ambtenaar tijdelijk belast met de Posterij,
E. C. WESENHAGEN.

Transport.

(168) Den 8 Januarij 1858. F. S. Sam wed. F. C. van Russel, moeder en exnatura Voogdes over hare minderjarige kinderen aan M. G. Heckers, voor hare reeds hebbende en nog te verkrijgene kinderen, van het Huis en Erf aan de *Keizer straat*, N. W. La. B No. 244, O. W. La. D No. 207.

Hypotheek.

Den 11n., C. Lionarons, 1e. Hypotheek ten behoeve het Gouvernement te vestigen op het Huis en Erf aan de *Wageweg straat*, N. W. La. B No. 197, O. W. La. C. No. 79.

Paramaribo, den 11 Januarij 1858.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

[836] De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 15 Januarij 1858, des voormiddags om *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

De verlatene Plantaadje **Scheveningen** en **IJvershoop**.

Paramaribo, den 11 Januarij 1858.
SIMON ABENDANON Sz.

(837) De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 21 Januarij 1858, des voormiddags om *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

Het **Huis** en **Erf** aan de *Buren straat*, bekend onder La. D No. 149, aankomende A. F. Lammens Jr.

Paramaribo, den 11 Januarij 1858.
SIMON ABENDANON Sz.

Schutterij van *Paramaribo.*

Tweede Oproeping.

De *Commissie van inschrijving en Vrijstelling* voor- en van de Schutterij, roept bij deze op alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar bewijsselijk ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den *eersten* Januarij 1858 den vollen ouderdom van *achttien* jaren bereikt hebben en hun *Vijftigste* nog niet zijn ingetreden, welke nog niet reeds in de schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten, al dan niet tot de vrijgestelden te behooren, met uitzondering nogtans van de zoodanigen, welke volgens art. 3 van het Reglement voor de Schutterij gearresteerd den 31sten December 1835 en 13 Mei 1836, van de persoonlijke dienst bevrijd of van schriftelijke Finale Vrijstelling van de Commissie voorzien zijn.

Wordende bij deze herinnerd aan art. 5 der Wet van 13 Mei 1836 (Gouvern. Blad No. 7) waarbij degenen welke aan de oproepingen geen gehoor hebben gegeven, zullen gestraft worden met eene geldboete van niet minder dan VIJFTIG en niet meer dan HONDERD Gulden of wel met eene gevangenzetting van niet minder dan TIEN dagen en niet langer dan EENE maand.

Zij zal vergaderen in het locaal van de Burger-Hoofdwacht aan den *Ouden Oranjetuin* van 's morgens 9 tot 12 uren op Donderdag den 14den dezer.

De voor de Commissie verschijnenden, zullen de Letter en het Nummer hunner woonplaats en den naam der Straat moeten opgeven.

Paramaribo, *den* 7 *Januarij* 1858.
Namens de Commissie voornoemd,
S. M. BROMET,
Secretaris.

NIEUWSTIJDINGEN.

Paramaribo. *den* 11n. *Januarij* 1858.
Het Vuurschip *Suriname*, in den aanvang dezer maand, ter plaatse der bestemming, [buiten Braamspunt], overgebragt zijnde, is dezer dagen door de gezagvoerders der alhier ter rede liggende Koopvaardijschepen een dankadres aan Z. Exc. den Gouverneur aangeboden voor dezen nuttigen maatregel ten behoeve der Scheepvaart.

Belgie.

Uit Brussel wordt het volgende gemeld:

De aanstaande verkiezingen blijven een exceptionneel karakter behouden. Nimmer toch waren de verkiezingen bestemd om de krachten der wederzijdsche partijen naauwkeuriger te doen kennen, nimmer om over de toekomst van het land op eene vollediger wijze te beslissen.

Al onze groote steden begrijpen dan ook zoo wel, dat onze toekomstige vertegenwoordiging de dierbaarste belangen des lands tegen de rigting zal te verdedigen hebben, welke thans reeds door het gezond verstand der natie veroordeeld is, dat zij eene buitengewone voorzigtigheid aan den dag leggen in de keus harer kandidaten. Het is niet genoeg dat men liberaal is, maar zij willen ook dat hare vertegenwoordigers eer genoeg bezitten, om in geen enkele kwestie te transigeren met de partij, die de eigenlijke oorzaak geweest is, van de straatrumoeren in de maand Mei.

De liberale vereeniging te Gent heeft den heer van Hoorebeke, oud-hoofdredacteur van den *Observateur* en oud minister van openbare werken, als kandidaat afgewezen, daar hij geen genoegzame waarborgen aanbood. Voor eenige jaren is hij gelijktijdig te Gent en Eecloo gekozen.

De opinie is in onze groote steden overigens genoegzaam gevestigd, om nu reeds met genoegzame zekerheid te kunnen zeggen, hoedanig er de uitslag der verkiezingen zal zijn. Zoo zullen b. v. Brussel, Gend, Luik, Antwerpen, Brugge, Verviers, Kortwijk, Bergen, Leuven, (waar evenwel eene katholieke universiteit is), Namen, Doornik, Charleroi, met eene overgroote meerderheid hare stem uitbrengen op liberale kandidaten. In de minder aanzienlijke plaatsen zal de strijd tusschen de twee partijen levendiger zijn; doch op weinige uitzonderingen na heeft in den tegenwoordigen staat van zaken de clericale partij alleen eenige kans op het platte land.

De leden der linkerzijde van de ontbonden kamer zullen weldra een antwoord openbaar maken op het manifest der clericale partij.

Er is een document van het clericale kies-committé te Gend aan de geestelijkheid ten platten lande openbaar gemaakt, dat inderdaad curieus is. Men kan daaruit zien, hoezeer de clericale partij den omgang van de kiezers ten platte lande met die in de steden ducht.

In dit document toch wordt aan de geestelijkheid aanbevolen, om de eerstgemelden buiten omgang te houden met de laatsten, en te zorgen, dat de eersten zich gezamenlijk naar de steden begeven om er hunne stem uit te brengen, en ook onmiddelijk gezamenlijk terugkeeren. Die goede kiezers mogen dus, na verscheidene uren afgelegd te hebben om zich van hunnen burgerpligt te kwijten, niet in de stad blijven om er het middagmaal te gebruiken. Het document zegt, »dat het beter is, dat zij in de plattelands gemeenten het middagmaal nuttigen dan in de stad."

Welligt vraagt men: waartoe die voorzorg, nadat reeds te stemmen uitgbragt zijn? Het antwoord ligt voor de hand. De geestelijkheid te Gend weet dat het mogelijk is, dat er herstemmingen moeten plaats hebben, en men moet dus voorkomen, dat de brave landlieden in 24 uren van keuze omtrent hunnen kandidaat veranderen, want de herstemmingen geschieden den volgenden dag. Men kan de waarde der uitgebragte stemmen van de landelijke bevolking het best leeren kennen uit de opinie, welke de geestelijkheid zelve op deze wijze nopens haar aan den dag legt.

De heer Jacques, die gedurende vele jaren een der excentriciteiten van de kamer van afgevaardigden was, trekt zich uit het openbaar leven terug. Hij heeft eene circulaire tot de kiezers gerigt, waarin hij hun te kennen geeft dat hij geen middelen genoeg bezit om op gepaste wijze den strijd vol te houden en de positie van afgevaardigde te handhaven. Doch dit is een dier zonderlinge argumenten, waarmede dat lid der regterzijde immer zoo kwistig was. Men behoeft zijne zakken niet zoo gevuld te hebben, om, des gevorderd, de kosten van eenige kruiken bier te betalen, en indien hij meer hulpmiddelen noodig had dan waarover hij beschikken kan, om zich te doen verkiezen, dan zou zijne partij die wel hebben willen verstrekken. De heer Jacques weet even goed als zoo vele zijner ex collega's, dat hij geen kans genoeg bezat om herkozen te worden. Wat de positie van afgevaardigde betreft, hare handhaving heeft hem nimmer veel uit eigen middelen gekost, want het land betaalt voor elken afgevaardigde die niet in de hoofdstad woont, maandelijks fr. 423,28.

De heer Leon Orban, schoonbroeder van den heer Frère Orban, heeft zich in zijne plaats als kandidaat gesteld.

Ik kan u overigens nog mededeelen, dat door den minister van binnenlandsche zaken eene zeer belangwekkende circulaire aan de gouverneurs der provincien is gerigt met het oog op den tegenwoordigen toestand en op de aanstaande verkiezingen voor de kamer van afgevaardigden. In de eerste plaats ontwikkelt de minister daarin de redenen, die tot de ontbinding der kamer aanleiding gaven. Met veel juistheid doet hij uitkomen, dat het vorige ministerie alleen is afgetreden, omdat het beschouwd kon worden het vertrouwen der natie niet langer te bezitten, niettegenstaande het in de kamer op de meerderheid kon rekenen. Hoe zoude nu een ministerie, gekozen uit de leden der oppositie van de kamer, op de ondersteuning van diezelfde kamer hebben kunnen rekenen? De ontbinding der kamer was dus onvermijdelijk, om de goede verstandhouding tusschen volk en volksvertegenwoordiging te herstellen. De minister verdedigt vervolgens de tijdigheid van den maatregel; de verkiezingen zullen wel is waar in een ongunstig saisoen plaats hebben, maar het is van de vaderlandsliefde der kiezers te wachten, dat zij allen ter wille van het gewigt der zaak, hunne stem zullen gaan uitbrengen. De minister treedt vervolgens in eene omschrijving van het standpunt, waarop de regering zich zal plaatsen: zij zal de onschendbaarheid der regten van den staat en de onafhankelijkheid van het gezag weten te handhaven. Zij wil orde, zedelijke en stoffelijke verbetering van het volk, en gematigden vooruitgang, »Het systema dat het kabinet voorstaat — zegt de minister — stelt het bloot aan beschuldigingen die reeds tijdens zijne vorming met ongehoorde hartstogtelijkheid werden opgeworpen. Onze tegenstanders willen het doen voorkomen, alsof de godsdienst in gevaar is; maar het is hunne staatkunde, niet de onze, die haar in gevaar brengt. De scheiding van kerk en staat is een der steunpilaren onzer wijze constitutie; dien grondslag moet men behouden. De godsdienst is reeds veel te veel in de waagschaal gesteld, want zij is te veel in aanraking gebragt met booze hartstogten en is te dikwerf als een hefboom gebezigd voor persoonlijke eerzucht. De godsdienst is in geenen deele bestemd om in den worstelstrijd der staatkundige partijen tot wapen gebezigd te worden; het is meer dan tijd dat zij weder op haar eigen zoo vreedzaam terrein worde teruggebragt, opdat zij er de achting van iedereen kunne terugvinden." De minister bestrijdt vervolgens de bewering als zoude de oorsprong van het nieuwe ministerie niet van regelmatigen constitutionneelen aard zijn en eindigt met de gouverneurs uit te noodigen, om de kiezers naar waarheid in te lichten met den juisten stand van zaken en om hen aan te sporen tot deelneming aan de verkiezingen.

Gemengde-Berigten.

Uit een brief van den Heer A. F. Neuman, Supercargo aan boord van den Nederlandschen Schoener Ozama, Kapt. Kogen, over St. Thomas ontvangen, vernam men te *Curaçao*, dat deze schoener op den 1 Nov. ll. des morgens omstreeks half zes ure, op vier à vijf mijlen afstand der ankerplaats van Azua, door den Dominicaanschen oorlogschoener Merced gestreken, en na de scheepspapieren te hebben onderzocht in de haven van Sto. Domingo is opgebragt geworden. De Supercargo en drie matrozen werden aan boord van de Merced overgebragt en een officier en vier man werden op de Ozama geplaatst.

Maandag den 2n. kwamen de beide schoeners op de rivier aan, en den volgenden dag werd de Supercargo, alsmede de drie matrozen van de Ozama, van boord de Merced afgehaald en door den procureur der Republiek verhoord. De Supercargo werd door dezen verpligt om zijne instructien en alle brieven en papieren, welke hij in zijn bezit mogt hebben, aan hem aftegeven. Na het verhoor werden zij gelast naar boord van hun vaartuig terug te keeren, met verbod om communicatie met den wal te houden. Den 5 en 6 werd de lading van de Ozama gelost en moest hij digt bij den mond der rivier blijven liggen. Men wist toen echter niet wat men voornemens was met de lading en het vaartuig te doen.

Het opbrengen van de Ozama in de haven van Sto. Domingo is een zeer wederregtelijke daad. Er bestond geene blokkade der havens van de Dominicaansche Republiek; eerst op den 6 November, heeft de heer Baez een decreet uitgevaardigd, waarbij met uitzondering der haven van de stad Sto. Domingo al de havens

der Dominicaansche republiek onder blokkade worden verklaard.

Uit brieven met de Rigolette ontvangen, verneemt men dat de aanhouding van de Ozama voor de Regtbank gebragt, dat gevolg had, dat bij vonnis van den 21 Nov. beslist is geworden, dat de aanhouding ten onregte heeft plaats gegrepen en dat de daarbij belanghebbenden regt tot schadevergoeding tegen het gouvernement bezitten wegens deze onregtmatige daad. Dientengevolge is het vaartuig ontslagen en de lading terug gegeven. De Kapitein en Supercargo zouden met behulp van den Engelschen Consul hun protest extenderen. — De Ozama zou spoedig naar Curaçao vertrekken.

De republiek San Marino, die slechts 7000 bewoners telt, onderscheidt zich van de meeste andere Europesche staten in vele opzigten, waarvan er enkele hier volgen, ontleend aan het pas verschenen *Annuaire des deux mondes* 1856—1857.

In het wetboek van dezen staat zijn vele voorzorgen genomen, om San Marino voor allen vreemden invloed te bewaren. Het bepaalt, dat elk, die eenen vreemdeling inroept, zijne goederen verliest, die ten voordeele van den staat worden verbeurd verklaard; hij wordt ter dood veroordeeld en, aan den staart van eenen ezel gebonden, naar de strafplaats gevoerd. Verder verbiedt het wetboek onder doodstraf, eene woning of ander vast eigendom aan een vermogend persoon te verkoopen.

Het gouvernement heeft nooit de vestiging van eene boekdrukkerij in den staat willen toestaan, gedreven door de zucht om alle gelegenheden tot conflict met de naburen te vermijden. Daardoor ontwijkt het alle reclamatien van buiten en ontneemt aan den Paus de mogelijkheid, om het verantwoordelijk te stellen voor de oproerige geschriften, die de geheime persen van Romagna van tijd tot tijd leveren.

De openbare bedieningen worden zonder bezoldiging waargenomen, behalve die van regter, geneesheer en onderwijzer. De aanzienlijke sommen op het budget van San Marino betreffen dan ook zaken, waarin in andere staten vaak de geringste sommen besteed worden, namelijk het openbaar onderwijs en de gezondheidstoestand. De zeven onderwijzers worden door den staat betaald te zamen met 4414 lire 's jaars; de 3 geneesheeren en de chirurgijn kosten 4105 lire, en bij deze bezoldiging van het medische personeel heeft elke zieke het regt, om kosteloos behandeld en van geneesmiddelen voorzien te worden. De inkomsten van den staat bestaan grootendeels uit de regten geheven op het verbruik van zout, tabak, speelkaarten enz.; de republiek heeft noch douanen, noch postadministratie, noch gezegeld papier, noch bijzondere munt.

Aangaande de eerste voorstelling van een nieuw drama, waarin Nena Sahib de hoofdrol speelt, wordt aan een Fransch dagblad het volgende uit Londen geschreven: Zoo als te voorzien was, werd deze persoon bij zijne optreding met eene hagelbui van scheldwoorden begroet, en de vuisten der »Cockney's", strekten zich dreigend naar den tooneelspeler uit. Aan het slot van het stuk nam de opgewondenheid van het publiek echter eene geheel andere wending. Nena Sahib werd overwonnen en door de Hooglanders van den generaal Havelock gevangen genomen. Hij werd naar Calcutta gevoerd en levend in eene ijzeren kooi opgesloten, om aan de spot der Engelschen bloot te staan. Op dit gezigt ontstond een daverend applaudissement gemengd met afkeurend gesis en gefluit voor den gestraften muiter en den kreet van: »Leve Havelock!" De vrouwen wuifden met hare zakdoeken, de mannen met hunne hoeden, en een duizendstemmig koor hief onder begeleiding van het orchest het »Rule Britannia" aan. Ondertusschen werden op den ongelukkigen Nena Sahib door de heethoofdigste toeschouwers allerlei dingen, als: parapluie-knoppen, kokers van tooneelkijkers en andere min of meer moorddadige wapens gerigt. De regisseur, die te voorschijn kwam om het tooneel eenigzins te zuiveren, werd aan het hoofd getroffen zonder inmiddels andere verwondingen te bekomen; onder algemeen gelach echter raapte hij de op het tooneel geworpen voorwerpen weder op en begon het vuur levendig te beantwoorden. Toen de tooneelspelers den schouwburg verlieten, ontstonden er andermaal ongeregeldheden. Nena Sahib werd herkend; alles drong nu om den armen acteur heen, die een aantal vuistslagen bekwam, terwijl hij van alle kanten met geschreeuw, gefluit en gelach begroet werd. Eindelijk werd hij door eenige agenten van politie ontzet en in eene droschki naar huis gebragt. Van nu af verkleedt hij zich elken avond, terwijl hij van den directeur eene toelage als schadeloosstelling voor zijn lijden verzocht heeft.

De *New-York Times* spreekt van de mogelijkheid van nieuwe verwikkelingen in Centraal-Amerika, daar een officier in dienst van Costa Rica, op last zijner regering de San Juan rivier moet hebben bezet. Hij had aan de authoriteiten van Greytown kennis gegeven van den blokkade-toestand en aan alle vaartuigen van Nicaragua verboden de rivier af te varen. Als aanleiding hiervan wordt opgegeven, dat Walker een nieuwen inval in Nicaragua op het oog heeft en dat een leger van Costa-Rica slechts in staat is de republiek te verdedigen. Van den anderen kant wil men weten dat Walker alle plannen op een vrijbuiterstogt heeft opgegeven.

Eene Engelsche dame, de weduwe van een majoor in dienst der Oost-Indische compagnie, kwam voor eenigen tijd te Parijs aan. De ongelukkige vrouw woonde de eerste bedrijven van het vreesselijke drame bij, dat op dit oogenblik door de inboorlingen en de Engelsche troepen in Indie wordt uitgevoerd; zij bevond zich in Delhi toen de opstand uitbarstte. »Niets," zegt zij, »voorspelde die vreesselijke ramp; nog den vorigen avond waren Engelsche en inlandsche officieren op een bal bij den gouverneur der stad vereenigd." Zij voegt er echter bij, dat de woede der Cipayers alleen tegen de mannen was gerigt en dat de vrouwen en kinderen bij dezen eersten opstand gespaard werden. Nadat zij haren schoonzoon en haren man had zien vermoorden, werd zij met hare dochter en haar tweejarig zoontje in eene boot gebragt, waar zich nog een 30tal vrouwen en kinderen bevonden, die zich naar Cawnpore wilden begeven. Deze ongelukkige karavaan kwam aldaar den avond van den dag aan, op welken de generaal Wheeler met Nena Sahib moest capituleren. De Engelsche dame verhaalde het voorgevallene aldus: Toen de Engelsche troepen met vrouwen en kinderen, door de geheele bevolking gevolgd, Cawnpore verlieten, vernam men eensklaps geweerschoten. Wie geschoten had, wist niemand. De Cipayers werden alstoen onrustig en maakten zich gereed om de Engelschen aan te vallen; doch Nena Sahib snelde toe en herstelde na veel moeite de orde. Op dit oogenblik begon eene gemaskeerde batterij kartetsen onder de Engelsche soldaten, vrouwen en kinderen te werpen, die naar alle kanten uiteenstoven. De Cipayers, die Nena Sahib tot dusver had bedwongen, rukten nu met gevelde bajonet aan en begonnen de vlugtelingen te vervolgen, in weerwil van de bevelen van den Radschah, die te vergeefs trachtte de slagting te voorkomen. Het overige is bekend. Mannen even woest als wilde dieren, vrouwen onder de hoefijzers der paarden vertrapt, geschandvlekte meisjes, in stukken gehakte kinderen, kenmerkten de vreesselijkste van alle gruwelen welke ooit door de zon werden beschenen." De ongelukkige dame moest hare dochter voor hare oogen zien onteeren en daarna vermoorden, haar kind werd aan hare armen ontrukt en het hoofdje tegen eenen muur verpletterd, zij zelve werd gehoond, mishandeld en redde haar leven slechts doordien zij zich twee dagen en twee nachten lang verborgen hield. Door eenen Cipayer ontdekt, werd zij voor Nena Sahib gebragt, die haar eene boot gaf, waarmede zij naar het fort Agra ontkwam. Van daar begaf zij zich naar Calcutta, van waar zij met vele andere vrouwen en kinderen naar Europa gebragt werd.

Volgens de verklaringen dier dame zou Nena Sahib volstrekt niet zulk een ellendeling zijn als hij door de dagbladen wordt afgeschilderd. Zij verzekert dat de capitulatie van Cawnpore door hem onderteekend is en dat hij niet voornemens is geweest die te verbreken; hij had zich tegen het verraad der Cipayers, tegen de Engelsche bezetting en eene weerlooze bevolking met alle kracht verzet; maar de bloeddorstige soldaten hadden niet naar hem gehoord; hij had het lot van alle opperhoofden van barbaren gedeeld: zijne bevelen waren door de woedende soldaten in den wind geslagen, en hij zelf is thans de slaaf zijner eigene troepen.

De hertog van Anhalt-Dessau-Köthen, had onlangs zijne grondbezittingen in Taurie verkocht en onder andere bedongen, dat de nieuwe bezitter hem 200 Taurische steppenpaarden zal moeten leveren. Deze hebben nu den moeijelijken marsch van meer dan 300 mijlen in 80 afgelegd en zijn reeds behouden te Dessau aangekomen. Onder de personen, die deze wilde, maar heerlijke paarden derwaarts hebben gebragt, bevinden zich ook eenige Tartaarsche paardenhoeders, die in hunne nationale kleederdragt veel opzien baren. Deze

paarden worden als eene groote aanwinst voor de veredeling der rassen in Duitschland beschouwd.

De *Times* behelst een schrijven van zekeren heer Ch. Boyd, waarin deze meldt dat hij eenigen tijd geleden de aandacht van den keizer der Franschen gevestigd heeft op een plan tot daarstelling van eene tubulaire spoorwegbrug over het kanaal, tusschen Dover-Cliffe en Cape Grisnez.

Twee Göttinger studenten traden hevig kijvende over eene weddingschap eene herberg binnen. » Om 12 flesschen gewed," riep de een, de kamer binnengaande. De herbergier kwam binnen en bood aan de flesschen te laten aanrukken; de studenten bepaalden echter ze dan te betalen, wanneer de weddingschap was uitgemaakt. De waard kende hen en wetende, dat het hun aan geen geld ontbrak, zeide hij, dat dit beding niets uitmaakte, en dat hij die de weddingschap verloor hem eerlijk zou betalen. Dit werd met hun woord van eer gestaafd. De flesschen werden met behulp van eenige anderen leeg gedronken. Toen men ze geledigd had, vraagde de waard of hij de weddingschap vernemen mogt: Wel zeker zeide een der wedders, » toen wij den Jacobi-toren voorbijgingen, zoo rees de vraag op naar welken kant hij zou vallen, zoo dit eenmaal gebeurde? Mijn vriend meende naar het noorden, ik echter naar het zuiden. Wat denkt gij?

Voorzorgen ten behoeve der kinderen bij schoolonderrigt.

Aan een onlangs door A. Ilcken, heel en verloskundige te Deventer, vertaald werk van Ferdinand Arlt, buitengewoon hoogleeraar in de oogheelkunde te *Weenen*, getiteld: *gezondheidsleer der oogen*, ontleenen wij het volgende, betreffende de voorzorgen ten behoeve van de oogen der kinderen te nemen, bij het onderrigt op de school en te huis.

» Van het grootste gewigt voor de toekomstige bruikbaarheid der oogen is die tijd, waarin deze het eerst tot meer juist en aanhoudend zien worden aangewend. Zeer dikwijls wordt het oog in de eerste schooljaren stomper, zwakker, nog veelvuldiger evenwel bijziend. Men lette er derhalve op, dat het kind, als het lezen en schrijven leert, het *hoofd niet te veel naar voren* buigt. Op een afstand van 10—15 duim kan ieder tot op dezen tijd nog gezond oog gemakkelijk lezen en schrijven. Bemerkt men, dat het kind de letters slechts op een' kleinen afstand kan onderscheiden, dat moet men de oogen geneeskundig laten onderzoeken, of er ook nog verduisteringen als gevolg eener voorafgegane oogontsteking aanwezig zijn, dan wel of het eenvoudig bijziendheid of ook gezigtszwakte is. Al naar de uitkomst van dit onderzoek moet het kind dan bijzonder ten opzigte van het onderwijs behandeld, ja zelfs het, in het vervolg van tijd te kiezen, beroep reeds in aanmerking genomen worden. Bij het schrijven leeren, moet men den kinderen niet alleen een voldoend *schrijfvoorbeeld* voorleggen, maar dit ook even groot doen naschrijven. Het trekken van *dubbele lijnen* en het vermaken der pennen met een eenigzins breeden bek, doen ons dit doel gemakkelijker bereiken. Nooit mag men dulden, dat de kinderen met de ruimte van het papier woekeren en *letters* en *regels* zoo digt op en aan elkander plaatsen, dat zij in elkander vloeijen. Slechts in weinige schoolvertrekken vond ik, dat de banken in verhouding tot de grootte der kinderen stonden; in de meeste heeft men op de verschillende grootte der kinderen geen acht gegeven. Die, welke voor de kleinere kinderen bestemd zijn, moeten lager zijn; alle evenwel eene behoorlijke, door proeven te bepalen evenredigheid tusschen de zitplaats en den lessenaar aanbieden, ten einde hen, die er in zitten, niet te noodzaken het hoofd te digt den lessenaar te doen naderen of eene tegennatuurlijke kromming aan het ligchaam te geven, om de oogen op den behoorlijken gezigtsafstand [10—15 duim] te brengen.

Verder mogen de kinderen nooit gedwongen worden, bij *ontoereikend licht* te lezen, te schrijven of te teekenen. Niets bederft de oogen zoo ligt, als het zondigen tegen dit voorschrift, en tegen geen voorschrift wordt veelvuldiger gezondigd; dan juist tegen dit. Voegt daarbij het gebruik van boeken en boekjes met den *oogenbedervenden* kleinen druk; *» de zakwoordenboeken*, waarin 50 woorden met een goed aantal gelijke voorletters op eene zijde staan en den zoekende verwarren, de kleine *landkaartjes*, waarop men de namen der plaatsen met een vergrootglas moet zoeken, zelfs als men in de aardrijkskunde niet vreemd is. Ouders en onderwijzers mogen er daarom wel op bedacht zijn, dat hunne kinderen en kweekelingen zich niet van zulke *boeken* en *landkaarten* bedienen. Het aantal der zulken, die alleen op deze wijs den omvang van hun gezigt en de doorzettingskracht daarvan verloren hebben, is, naar men uit goede bronnen weet, inderdaad niet gering!"

Scheepvaart.

AANGEKOMEN.

Den 10den dezer, het schip *Wilhelmina*, kapt. Klint, van Amsterdam.— Passagiers: de WelEerwaarde Heeren H. J. Schwensen en Echtgenoote en J. F. Krönlain en Echtgenoote.

Idem, de Nd. Am. Brik *Eagle*, kapt. . . . ., van Boston.

UITGEKLAARD.

Den 9den, de Nd. Am. Schoenerbrik *Henrij Hooten*, kapt. J. Giles, naar Boston, lading: 80 vaten Melassie 10,531 gallons, 34 vaten Patattes 4,590 pond en uit het Entrepot: 100 groene kelders Genever.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Plantage Dordrecht, kapt. J. M. Brakke, adres bij J. C. Oosterbaan.

Texel, kapt. Hubert, adres bij Gisius & Co.

Louisa Christina, kapt. Ten Harmse, adres bij J. H. Zaal.

Amsterdam, kapt. A. H. Wehdemeijer, adres bij H. Degenhard & H. C. Levy.

Johanna Christina, kapt. J. A. de Lang, adres bij J. H. Zaal.

Eliza, kapt. Visser, adres bij J. M. Polak.

Sagitta, kapt. W. J. Bakker, adres bij J. H. Zaal.

Noord Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon.

Caspar de Robles, kapt. van Slooten, adres bij H. Degenhard.

Jacoba Christina, kapt. R. H. Lutje, adres adres bij M. M. Curiel.

Stad Haarlem, kapt. J. Brandts, adres bij F. P. Bouguenon.

Josina Theodora, kapt. Tjakkes, adres bij J. H. Zaal.

Janna Adrianna, kapt. Franken, adres bij J. H. Zaal.

Johannis Hermanus, kapt. J. B. Wijgers, adres bij M. M. Curiel.

Anna Lena, kapt. C. Zaal, adres bij J. H. Zaal.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij Gisius & Co.

ADVERTENTIEN.

Godsdienstoefening bij de *Nederduitsche Hervormde Gemeente*, op **Woensdag** den 13den dezer, des avonds om *half acht* ure.

Al wie iets te vorderen heeft van de *Protestantsche Surinaamsche* **Mettray**, wordt verzocht zijne rekening vóór ultimo dezer maand, in blanco, in te zenden bij den Thesaurier van de Maatschappij den Heer N. NIELSON.

Namens het Hoofd-Bestuur,
C. CONRADI,
Secretaris.

Paramaribo, den 8 *Januarij* 1858.

Heden Morgen om 10 ure,
opening der inschrijvings-billetten op de te koop aangebodene:

45 vaten SUIKER

van de Plantaadje *Ellen*, ten kantore van
(749) L. BIXBY & Co.
Paramaribo, den 12 *Januarij* 1858.

(748) Eene **KINDERMEID**, niet te jong en van *goede recommandatien* voorzien, kan dadelijk in dienst komen.— Adres: bureau dezer Courant.

GEBRS. CASTILHO,
zijn voorzien van:
Geassorteerde Amerikaansche *PROVISIEN*, waaronder eene partij CLEAR-, RUMP-, MESS en PRIME *SPEK*. en Venetiaansche *BLINDERS* in onderscheidene grootten. [839]

(838) De ondergeteekende heeft ontvangen per de laatst gearriveerde schepen, en biedt te koop tegen zeer *billijke prijzen*: *Versche* **PROVISIEN** en **Dranken**, en meer andere **GOEDEREN**, enz. mits á **Contant**.

Van voornemen zijnde de kolonie te verlaten, verzoekt hij degenen die hem schuldig zijn voor *Ultimo Januarij* hun verschuldigde te komen of laten aanzuiveren, zullende de nalatigen hoe ongaarne hij het ook doen wil, **in regten** worden vervolgd.

W. GIESBERTZ.

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar . . . ƒ20—
voor zes maanden . » 11—
» drie » . . » 6—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant . . . . —25
De prijs der Advertentien is per regel —25